

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภท โรงพยาบาลศรีธัญญา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ผู้ศึกษานำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ป่วย รายด้านและโดยรวม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยที่ได้รับการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจจำแนกตามอายุ เพศ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) (N = 20)	ร้อยละ
อายุ		
20-29 ปี	2	10
30-39 ปี	7	35
40-49 ปี	9	45
50-59 ปี	2	10
เพศ		
ชาย	12	60
หญิง	8	40
สถานภาพสมรส		
โสด	13	65
คู่	3	15
แยก/ร้าง	1	5
หม้าย/หย่า	3	15
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	4	20
มัธยมศึกษา	10	50
ปริญญาตรี	6	30

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมด 20 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 45 เป็นเพศชายร้อยละ 60 และเพศหญิงร้อยละ 40 มีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่เป็น โสดร้อยละ 65 และมีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 50 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วย ที่ได้รับการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจจำแนกตาม อาชีพ ศาสนา จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลและระยะเวลาการเจ็บป่วย

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) (N = 20)	ร้อยละ
อาชีพ		
ว่างงาน	9	45
ค้าขาย	2	10
รับจ้าง	5	25
รับราชการ	4	20
ศาสนา		
พุทธ	18	90
อิสลาม	1	5
คริสต์	1	5
จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษานในโรงพยาบาล		
2 - 5 ครั้ง	16	80
6 - 10 ครั้ง	2	10
11 - 15 ครั้ง	2	10
ระยะเวลาการเจ็บป่วย		
น้อยกว่า 1- 5 ปี	11	55
มากกว่า 5- 10 ปี	5	25
มากกว่า 10- 15ปี	2	10
มากกว่า 15- 20ปี	1	5
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	1	5

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ว่างงาน ร้อยละ 45 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง ร้อยละ 25 เข้ารับการรักษาด่วนในโรงพยาบาลตั้งแต่ 2-5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80 มีระยะเวลาการเจ็บป่วยทางจิตอยู่ในช่วง 1- 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 55 และนับถือศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ 90

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ

พฤติกรรมการดูแลตนเองด้าน สุขภาพจิต	ก่อนการทดลอง (N = 20)			หลังการทดลอง (N = 20)			t-test
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	
การพัฒนาการรู้จักตนเอง	3.43	0.63	ปานกลาง	4.55	0.47	ดีมาก	-6.838*
การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	3.36	0.60	ปานกลาง	4.37	0.69	ดี	-4.731*
การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ	3.22	0.72	ปานกลาง	4.44	0.50	ดี	-8.289 *
การเผชิญปัญหา	3.35	0.66	ปานกลาง	4.35	0.59	ดี	-4.689*
การดูแลตนเองโดยทั่วไป	3.80	0.74	ดี	4.43	0.54	ดี	-3.367*
รวม	3.48	0.49	ปานกลาง	4.34	0.44	ดี	-5.326*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า ก่อนใช้โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ป่วยโรคจิตเภทมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมและรายด้านคือ ด้านการพัฒนาการรู้จักตนเอง การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การเผชิญปัญหา มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการดูแลตนเองโดยทั่วไปมีคะแนนอยู่ในระดับดี แต่ภายหลังได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ พบว่า คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมและรายด้าน ด้านการพัฒนาการรู้จักตนเอง มีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ส่วนคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมและรายด้านการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การเผชิญปัญหา การดูแลตนเองโดยทั่วไปมีคะแนนอยู่ในระดับดี

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองก่อนและหลังการได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ พบว่า ผู้ป่วยโรคจิตเภทหลังได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองเพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 5.32$) และรายด้านทุกด้านเพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

สรุปได้ว่า ผู้ป่วยโรคจิตเภทมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองภายหลังได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจเพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05